

O kri - ste - lig - hed! du skæn - ker vort hjer - te, hvad ver - den ej ved, hvad svagt vi kun skim - ter, mens ø - jet er blåt, det

le - ver dog i os, det fø - ler vi godt; mit land, si - ger Her - ren, er Him - mel og jord, hvor kær - lig - hed bor.

2. Lyksalige lod,
at leve, hvor døden har mistet sin brod,
hvor alt, hvad som blegned, opblomstrer på ny,
hvor alt, hvad der segned, opfarer i sky,
hvor kærlighed vokser som dagen i vår,
med roser i hår!

3. Livsalige land,
hvor glasset ej rinder med gråd eller sand,
hvor blomsten ej visner, hvor fuglen ej dør,
hvor lykken er skinnende klar, men ej skør,
hvor dyrt ikke købes til krone på bår
de snehvide hår!

4. O vidunder-tro!
Du slår over dybet din gyngende bro,
som isgangen trodser i brusende strand,
fra dødningehjem til de levendes land;
bo lavere hos os, det huer dig bedst,
du højborne gæst!

5. Letvingede håb!
gudbroder, nyfødt i den hellige dåb!
O, lån os den fjederham, Ånden dig gav,
så tit vi kan flyve til landet bag hav,
hvor evigheds sol skinner klart allen stund
på saligheds grund!

6. O kærlighed selv!
du rolige kilde for kræfternes elv!
du fylder med Frelserens gavmilde ord
velsignelsens kalk på det kristne Guds-bord;
o, vær du vor livdrik på jorden og bliv
vort evige liv!

7. O kærligheds Ånd!
det evige liv i fuldkommenheds bånd!1
O, smelt du vort hjerte ved højaltrets ild,
og klar du jordklimpen i solglansen mild,
så glade vi føler, os skabes i bryst
de levendes lyst!